

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717213498
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ďurianová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6717213498.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ďurianovou v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, so sídlom Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava 26, zastúpenému právnym zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1./ J. Š., M.. XX.XX.XXXX, N. W. XXXX/XX, XXX XX S., 2./ U. B., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. L. Q. N. XXX/X, XXX XX G., zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 2.664,65 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný 1/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2.664,65 Eur spolu úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 22.12.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný 1/ je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

Žalobu voči žalovanému 2/ súd v celom rozsahu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v rozsahu 100%, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil Okresnému súdu Zvolen žalobu dňa 27.12.2017, ktorou sa domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 2.664,65 € s príslušenstvom. Žalobca je právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Odd. Po, vložka č. 983/B. Žalovaný 1/ je fyzická osoba - držiteľ motorového vozidla Š., V.: S., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Žalovaný 2/ je fyzická osoba - vodič motorového vozidla Š., V.: S., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Dňa 11.03.2016 spôsobil vodič - žalovaný 2/ predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle U., ktorého držiteľom bolo v tom čase Finančné riaditeľstvo SR (ďalej len „poškodený“). Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 vyššie uvedeného zákona povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie dňa 16.11.2016 vo výške spolu 2.664,65 €. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. si Slovenská kancelária poisťovateľov listom zo dňa 21.11.2016 uplatnila u žalovaných náhradu poistného plnenia vo výške 2.664,65 € v lehote do

21.12.2016. Do dnešného dňa neuhradili žalovaní dlžnú sumu ani čiastočne. Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje 2.664,65 €. Žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 381/2001 Z. z, tým, že uhradil poškodenému škodu. Tým, že žalovaný 1/ nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., vznikol žalobcovi voči žalovanému 1/ oprávnený nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 odseku 2 uvedeného zákona, na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalobca zároveň poukazuje na to, že žalovaný 1/ zodpovedá podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a žalovaný 2/ zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu žalobca žiada, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazhe oboch žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.664,65 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.664,65 € od 22.12.2016 do zaplatenia a trovy konania.

2. Dňa 07.03.2018 vydal Okresný súd Zvolen platobný rozkaz č.k. 16C/5/2017-50, ktorým zaviazal žalovaného 1/-2/, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 2.664,65 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.664,65 € od 22.12.2016 do zaplatenia a trovy konania. Dňa 05.04.2018 doručil žalovaný 2/ tunajšiemu súdu odpor proti vydanému platobnému rozkazu. Tunajší súd uznesením č.k. 16C/5/2017-81 zo dňa 23.7.2018 zrušil platobný rozkaz vydaný vo veci. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2018.

3. Žalovaný 2/ vo svojom odpore uviedol, že nesúhlasí s nárokom uplatneným voči nemu a žiada, aby súd platobný rozkaz zrušil a nariadil pojednávanie. Tvrdí, že žalobcovi voči nemu nevznikol žiadny nárok, keďže nebol osobou povinnou mať PZP, nebol ani prevádzkovateľom vozidla, ktorého vlastníkom bol v tom čase jeho zamestnávateľ L. P., a teda za ním spôsobenú škodu zodpovedá výlučne on. Nakoniec poukazuje na to, že vo vozidle sa nachádzala tzv. biela karta, preto nemal ani dôvod domnievať sa, že vozidlo poistené nie je. Vzhľadom na uvedené žiada, aby súd žalobu voči nemu zamietol.

4. Dňa 06.09.2018 doručil žalobca vyjadrenie k odporu žalovaného 2/, v ktorom uviedol, že žalobca je toho názoru, že voči vodičovi - žalovanému 2/ je potrebné vychádzať z rovnakého právneho základu ako voči držiteľovi, teda ide o nárok na náhradu plnenia, ktoré žalobca za nich oboch plnil poškodenému. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa § 24 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na základe čoho má žalobca právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 na náhradu toho, čo za neho plnil (§ 24 ods. 7 Zákona č. 381/2001). Citované ustanovenie zákona č. 381/2001 je pritom vo vzťahu k zákonu č. 40/1964 Zb. Občianskemu zákonníku špeciálny predpis upravujúci práva a povinnosti žalobcu pre prípad plnenia z poistného garančného fondu a nároky žalobcu plynúce z takéhoto plnenia. Zákona č. 381/2001 dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená, tzn. že k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poistná zmluva. Na druhej strane prevádzkovať poistené vozidlo nie je vôbec obmedzené, napr. len na osobu, ktorej Zákona č. 381/2001 ukladá v ust. § 3 povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. Pokiaľ je vozidlo uvedené v poistnej zmluve a pokiaľ je k určitému vozidlu dojednaná poistná zmluva, sú pre prípad spôsobenia škody týmto vozidlom poistenými všetci, ktorí pripadajú do úvahy ako osoby zodpovedné za škodu. Poistenie sa vzťahuje ako na prevádzkovateľa, tak i na vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená (vodič je povinný presvedčiť sa na základe potvrdenia o poistení zodpovednosti, či je vozidlo poistené). Žalobca zastáva názor, že práve pre prípady, kedy poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla, a teda poškodený nemá možnosť obrátiť sa na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t.j. za vodiča či prevádzkovateľa, bol zákonom vytvorený tzv. poistný garančný fond, ktorého správa bola zverená žalobcovi a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a) až g) zákona č. 381/2001 proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie voči určitej poisťovni (§ 24 ods. 3 Zákona č. 381/2001). Týmto je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie i vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda nebude v rozpore so zákonom poistené. Protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia poškodený nepocíti, pretože za nepoistené osoby zodpovedné za škodu, je mu poskytnuté plnenie z poistného garančného fondu. Na druhej strane je však logické a žiaduce, aby tí, za ktorých bolo z garančného fondu plnené, vyplatené prostriedky do garančného fondu vrátili späť. Preto zákon

oprávnil Slovenskú kanceláriu poisťovateľov domáhať sa náhrady za plnenie poskytnuté z poisťného garančného fondu v súvislosti so škodou spôsobenou nepoisteným vozidlom, inými slovami zveril jej postihové právo voči nepoisteným osobám zodpovedným za škodu. Vymedzenie osôb zodpovedných za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je riešené OZ hlavne v ustanoveniach § 420 a § 427 až § 431 a zákon túto všeobecnú úpravu žiadnym spôsobom nemodifikuje. Zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla je upravená v § 427 ods. 1 a zodpovednosť vodiča v § 420 ods. 1 OZ. Za spôsobenú škodu v danom prípade zodpovedajú držiteľ vozidla a vodič spoločne a nerozdielne v súlade s § 438 OZ. Žalobca má právo uplatniť svoj nárok proti ktorémukoľvek z žalovaných. Také isté právo by mal aj samotný poškodený, ktorý by si mohol uplatňovať škodu či už voči prevádzateľovi vozidla, ako aj vodičovi. Poškodený sa tak môže domáhať škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 OZ na základe objektívneho princípu a proti vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 OZ na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia. Vzťah medzi žalobcom a žalovanými, z ktorého obsahu vyplýva uplatnené právo žalobcu v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 požadovať plnenie voči tretej osobe, t.j. náhradu toho, čo za neho žalobca plnil, je svojou povahou vzťahom sui generis, ktorý vzniká na základe skutočností uvedených v zákone. Právo žalobcu je dané v predmetnej veci reťazou aplikácie § 24 ods. 7, § 24 ods. 2 písm. b) a § 3 ods. 1 Zákona č. 381/2001, ktoré tvoria regulatívny rámec obsahu tohto subjektívneho práva žalobcu. Žalobca tak má právo na náhradu plnenia za toho, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001. Plnenie žalobcu je plnením v zmysle § 24 ods. 4 písm. b) a v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001. Titulom regresu má žalobca voči žalovaným právo na náhradu toho, čo za nich plnil poškodenému. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 134/2009. Žalovaný 2/ v rámci podaného odporu namieta svoju pasívnu legitímáciu aj s poukazom na skutočnosť, že k škodovej udalosti došlo pri činnosti resp. na pokyn jeho zamestnávateľa L. P., P. L. U. I. C. XXXX/XX, XXX XX S., IČO: 40 676 838 (ďalej aj „zamestnávateľ“). Za účelom preukázania tejto skutočnosti predložil žalovaný 2/ potvrdenie Sociálnej poisťovne, v zmysle ktorého bol zamestnancom v pracovnom pomere u zamestnávateľa v období od 09.03.2016 do 08.04.2016, teda aj v čase vzniku škodovej udalosti. Žalobca zastáva názor, že žalovaný 2/ žiadnym spôsobom nepreukázal splnenie ani len jednej z vyššie uvedených predpokladov. Predložené potvrdenie Sociálnej poisťovne preukazuje jedine existenciu pracovného pomeru medzi žalovaným 2/ a zamestnávateľom v čase vzniku škodovej udalosti, avšak žalovaný 2/ žiadnym spôsobom neozrejmil vzťah medzi zamestnávateľom a žalovaným 1/ ako držiteľom motorového vozidla. Držiteľom motorového vozidla bol teda v súlade s výpisom z centrálnej evidencie motorových vozidiel v čase škodovej udalosti žalovaný 1/, pričom žalovaný 2/ nebol zamestnancom tohto subjektu, a preto nemožno v danom prípade hovoriť o plnení pracovných úloh pre zamestnávateľa. Zásadným kritériom pre záver, či v konkrétnom prípade bola škoda spôsobená v rámci činnosti zamestnávateľa, je miestny, časový a predovšetkým vecný (vnútorný, účelový) vzťah činnosti, pri ktorej bola škoda spôsobená, k prevádzkovej (obchodnej) činnosti zamestnávateľa, teda či objektívne išlo o činnosť konanú pre zamestnávateľa. Prihliadnuc k uvedenému žalobca zastáva názor, že predloženie pracovnej zmluvy nepostačuje na to, aby okresný súd mohol aplikovať § 420 ods. 2 OZ. Žalobca zároveň poukazuje, že v súlade s výpisom z centrálnej evidencie motorových vozidiel bola v čase vzniku škodovej udalosti vlastníkom motorového vozidla spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, pričom následne bol odo dňa 06.06.2016 vlastníkom ako aj držiteľom motorového vozidla G. P.. Prihliadnuc k uvedenému žalobca zastáva názor, že samotné vyjadrenie žalovaného 2/ nepostačuje na to, aby okresný súd mohol aplikovať § 420 ods. 2 OZ. S poukazom na vyššie uvedené žalobca zastáva názor, že žalovaný 2/ v podanom odpore neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by nárok žalobcu spochybňovali a na podanej žalobe žalobca trvá v celom rozsahu.

5. Dňa 16.11.2018 podal žalovaný 2/ v uvedenej právnej veci vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k odporu žalovaného 2/. S tvrdením žalobcu, že voči žalovanému 2/ je potrebné vychádzať z rovnakého právneho základu ako voči držiteľovi nesúhlasí a s takýmto tvrdením sa ani nestotožňuje. Výnimkou z takéhoto postupu je podľa jeho názoru práve stav, ktorý bol aj v jeho prípade a to situácia kedy v čase vzniku škodovej udalosti v zmysle pokynov jeho zamestnávateľa plnil pracovné povinnosti. Aj v dôsledku toho ihneď v podanom odpore namietal jeho zodpovednosť a to s poukazom na § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na ktorom aj naďalej trvá. Nie je mu jasné, ak žalobca tvrdí, že nesplnil ani jeden z predpokladov uvedených v § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka nakoľko jedným z predpokladov je tá skutočnosť, že škoda bola spôsobená tými, ktorých právnická či fyzická osoba pri svojej činnosti použila (čo v jeho prípade splnené bolo) a kumulatívne druhým predpokladom je, že ku škode došlo pri plnení úloh právnickej alebo fyzickej osoby, čo je nepochybné. Preto spochybnenie žalobcom nepovažuje za

správne a to najmä vzhľadom na to, že svoj názor o spochybnení dostatočne neodôvodnil. Poukázal síce na to, že nepreukázal vzťah žalovaného 1/ ako držiteľa vozidla a jeho zamestnávateľa, ako aj to, že nakoľko držiteľom vozidla v čase škodovej udalosti bol žalovaný 1/ a jeho zamestnávateľom iná osoba, nemožno hovoriť o plnení pracovných úloh pre zamestnávateľa, s čím nesúhlasí, nakoľko skutočnosť, že neplnil pracovné úlohy pre zamestnávateľa odôvodnené tým, že nebol žalovaný 1/ jeho zamestnávateľom, čo podľa jeho názoru nie je dostatočným podkladom a dôkazom. Naďalej tvrdí, že v čase údajnej škodovej udalosti plnil pracovné povinnosti na pokyn jeho zamestnávateľa a jedine ako bol schopný preukázať jeho tvrdenie v doterajšom konaní bolo predloženie jeho pracovnej zmluvy. Čo sa týka námietky žalobcu týkajúcej sa jeho neozrejmnia vzťahu jeho zamestnávateľa a žalovaného 1/, túto považuje za irelevantnú, nakoľko, pokiaľ by mal vedomosť o tomto vzťahu, uviedol by ho už v podanom odpore. Nakoľko však informáciami, ktoré uvádza žalobca nedisponuje, navrhuje, aby v konaní bol vypočutý v postavení svedka jeho zamestnávateľ L. P., Q. I.. C. XXXX/XX, XXX XX S., ktorého výsluchom bude preukázané, že v čase vzniku škodovej udalosti nebol zodpovedný za vzniknutú škodu, z dôvodu plnenia pracovných povinností ako aj ostatné skutočnosti, ktorých objasnenie je v predmetnom konaní nevyhnutné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti trvá na svojich vyjadreniach a tvrdí, že v jeho prípade sú splnené predpoklady na použitie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v zmysle uvedeného ustanovenia nie je pasívne vecne legítimovaný subjektom.

6. Žalovaný 1/ sa v predmetnom spore nevyjadril.

7. Súd prejednal spor na pojednávaní dňa 26.02.2019 a 09.04.2019 v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, v prítomnosti právneho zástupcu žalovaného 2/, v neprítomnosti žalovaného 1/, všetky strany mali predvolanie na pojednávanie doručené riadne a včas, u všetkých bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania. Na pojednávaní vykonal súd dokazovanie navrhnutými listinnými dôkazmi v spise: na č.l. 9-16 spisu výpis z centrálnej evidencie motorových vozidiel, z ktorej súd zistil, že vlastníkom motorového vozidla v čase nehody bola spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a držiteľom predmetného vozidla bol J. Š., na č.l. 17 spisu správa o nehode zo dňa 11.03.2016, na č.l. 18-19 oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla, na č.l. 20 zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla, na č.l. 21-22 výpočet výšky škody - poisťné plnenie v sume 2.664,65€, na č.l. 23-25 faktúra na úhradu 2.664,65 €, na č.l. 26 celkové ocenenie Eurotax, na č.l. 29-30 oznámenie o poisťnom plnení pre Finančné riaditeľstvo SR zo dňa 08.07.2016, na č.l. 31 oznam o poukázaní náhrady škody pre Finančné riaditeľstvo SR zo dňa 14.11.2016, na č.l. 32-34 výpis zo systému žalobcu, na č.l. 35-36 výpis z bankových prevodov od žalobcu poškodenému spolu vyplatené 2.664.65€, na č.l. 37 výzva na úhradu poisťného plnenia adresovaná žalovanému 1/, na č.l. 38-39 doručka do vlastných rúk, na č.l. 40 výzva na náhradu poisťného plnenia adresovaná žalovanému 2/, na č.l. 41-42 doručka do vlastných rúk, na č.l. 56 potvrdenie Sociálnej poisťovne o pracovnom pomere žalovaného 2/ u L. P. v čase od 09.03.2016 do 08.04.2016, na č.l. 121 spisu pracovná zmluva žalovaného 2/ so zamestnávateľom L. P., podľa ktorej zamestnanec nastúpil do zamestnania dňa 10.03.2016 na dobu neurčitú a na č.l. 175 predložený listinný dôkaz čestné vyhlásené podpísaného L. P. zo dňa 03.04.2019 s tým, že jeho podpis je úradne overený u notára, pričom v danom čestnom vyhlásení L. P. vyhlasuje, že od žalovaného 1/ mal požičané motorové vozidlo Š. G. V.: S., žalovaný 2/ bol v momente zrážky vozidiel jeho zamestnancom a vykonával prácu pre neho - mal ísť umyť vozidlo, nemal vedomosť o tom, že vozidlo nemá zaplatené PZP.

8. Na pojednávaní dňa 26.02.2019 bol vypočutý žalovaný 2/, z výsluchu súd zistil, že vykonával prácu pre L. P., mal ísť umyť auto, nemal vedomosť, kto je vlastníkom vozidla, nepredpokladal, že auto nemá poistenie, išiel ho umyť na umyvárku oproti Tesco. V aute bola biela kartička a techničák. Nevie uviesť, aké boli dátumy na tejto kartičke, zelená kartička z poisťovne. Dňa 11.03.2016 nastúpil do práce na šiestu hodinu. Viezol pani do nemocnice s tým, že mal ísť potom po ňu. Tak sa stala aj dopravná nehoda, že ona mu volala na telefón, pozrel sa na telefón a nabúral. V práci sa striedal s T. L., býva pravdepodobne na Q. V daný deň pracoval od 06.00 hod. do 18.00 hod. Nevyjadril sa k rozporu, že v pracovnej zmluve je uvedené, že do dňa denne pracuje jednu hodinu. Jeho zamestnávateľ ho vyplácal 25,- € denne v hotovosti buď týždenne, alebo mesačne, už si nepamätá. Po nehode kontaktoval L. P. telefonicky, povedal mu, aby dal dole označenie Taxi, aby to dal do kufra. On bol vystrašený, tak to urobil. Že predmetné auto nemá poistenie sa dozvedel asi po roku od jeho otca. Nevie uviesť, od koho to vedel jeho otec.

9. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby, vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

10. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

11. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

13. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

14. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla,6a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>> v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

17. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu

a) na zdraví a náklady pri usmrtení spôsobené prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba,

b) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti,

c) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená u poisťovateľa, ktorý z dôvodu svojej platobnej neschopnosti nemôže túto škodu uhradiť,

d) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>>,

e) spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla vodičom, ktorému nevzniká pri prevádzke tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie, s výnimkou cudzozemského motorového vozidla, ktoré sa spravidla nachádza na území iného členského štátu; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 24a a 24b <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>>,

f) vzniknutú poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a spôsobenú prevádzkou nezisteného motorového vozidla, za ktorú zodpovedá nezistená osoba, ak bola súčasne týmto motorovým vozidlom spôsobená ťažká ujma na zdraví26a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>> alebo usmrtenie,

g) spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo do Slovenskej republiky odoslané z iného členského štátu, ak sú súčasne splnené tieto podmienky:

1. na toto motorové vozidlo nebolo uzavreté poistenie zodpovednosti,

2. nebolo tomuto motorovému vozidlu v Slovenskej republike pridelené evidenčné číslo,6aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>> osobitné evidenčné číslo6ab)

<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>> alebo zvláštne evidenčné číslo,6ac) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>>

3. ku škodovej udalosti došlo v lehote 30 dní odo dňa prevzatia motorového vozidla kupujúcim.

18. Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c) a podľa § 24a ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>>. Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e).

19. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v plnom rozsahu dôvodná voči žalovanému 1/ a v plnom rozsahu nedôvodná voči žalovanému 2/. Medzi stranami nebola sporná existencia samotnej škodovej (poistnej) udalosti, skutočnosť, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu poistnej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ani náhrada škody poškodenému z garančného fondu zo strany žalobcu vo výške 2.664,65 €, z čoho vyplýva aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore. Na strane žalovaných išlo z procesného hľadiska o samostatné procesné spoločenstvo, preto otázku pasívnej vecnej legitímácie bolo potrebné posudzovať u každého z nich samostatne s ohľadom na procesnú obranu každého z nich.

20. Vo vzťahu k žalovanému 1/: žalovaný 1/ bol v spore nečinný, neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by odporovali tvrdeniam žalobcu. Podľa centrálnej evidencie motorových vozidiel bol žalovaný 1/ v čase nehody zapísaný ako držiteľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, pričom na toto vozidlo nebolo uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou podľa zákona č. 381/2001 Z. z.; podľa § 3 ods. 1 prvá veta zákona č. 381/2001 Z. z. má pritom povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu „ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla“; len ak takejto osoby niet (t.j. žiadna osoba okrem vlastníka alebo prevádzkovateľa nie je zapísaná ako držiteľ motorového vozidla), má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu „vlastník motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľ“. Tzv. postihové právo žalobcu podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. smeruje proti každému, kto zodpovedá za škodu, t.j. najmä prevádzkovateľ podľa § 427 Občianskeho zákonníka; touto osobou je najmä prevádzkovateľ motorového vozidla, resp. vodič, ak zavinil dopravnú nehodu (ak nie je súčasne prevádzkovateľom) a nejde o prípad podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 1/ bol podľa zápisu v centrálnej evidencii motorových vozidiel v čase škodovej udalosti (dopravnej nehody zo dňa 11.03.2016) držiteľom motorového vozidla zn. Š. V.. Č.. S. XXXCM, ktorým bola spôsobená škoda. Skutočnosť, že ako vlastník motorového vozidla bol v uvedenej evidencii v čase nehody zapísaný iný subjekt (Consumer Finance Holding, a.s.) nevylučuje záver, že žalovaný 1/ bol v čase nehody prevádzkovateľom motorového vozidla v zmysle § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, a teda objektívne zodpovedá za vzniknutú škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný 1/ nespochybnil, že v čase nehody mal faktickú moc nad motorovým vozidlo a to na základe záväzkového vzťahu s jeho vlastníkom, ktorý smeroval k nadobudnutiu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, či už na základe leasingovej zmluvy alebo zmluvy o kúpe prenájatej veci (pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 23 Cdo 1766/2012 zo dňa 26.09.2013 a v ňom citovanú judikatúru). Z uvedeného vyplýva pasívna vecná legitímácia žalovaného 1/ v spore ako aj dôvodnosť žaloby žalobcu voči nemu, súd preto žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému 1/ v plnom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.664,65 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.664,65 € od 22.12.2016 do zaplatenia (t.j. odo dňa nasledujúceho po tom, ako bol vo výzve zo dňa 21.11.2016 vyzvaný, aby plnil žalovanú sumu do 21.12.2016, keď nasledujúci deň sa tak dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu).

21. Vo vzťahu k žalovanému 2/: žalovaný 2/ v spore produkoval obranu v rovine skutkových tvrdení ako aj v rovine právnej argumentácie. S právnou argumentáciou žalovaného 2/ ohľadne tvrdenia, že na neho ako na vodiča motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, sa nevzťahuje tzv. postihové právo žalobcu podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., sa súd nestotožnil, pretože táto otázka bola vyriešená ustálenou súdnou praxou najvyšších súdnych autorít v prospech záveru, že „žalobca má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnil, t.j. aj proti prevádzkovateľovi motorového vozidla (§ 427 Občianskeho zákonníka) a aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou

motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka), t.j. proti vodičovi motorového vozidla“ (pozri uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/134/2009 zo dňa 31.08.2010 a sp. zn. 4Cdo/190/2014 zo dňa 24.06.2015, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 514/2016 zo dňa 17.08.2016, ale napríklad aj rozsudok veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31Cdo/4134/2011 zo dňa 08.10.2014). Žalovaný 2/ ako vodič motorového vozidla dňa 11.03.2016 zaviniel dopravnú nehodu, preto len zo skutočnosti, že nebol prevádzkovateľom motorového vozidla, resp. nemal povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou nevyplýva nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore. Okrem toho sa však žalovaný 2/ v spore bránil aj tvrdením, že bol zamestnancom L. P., ktorý bol jeho zamestnávateľom na základe pracovnej zmluvy zo dňa 09.03.2016 a motorové vozidlo viedol v rámci plnenia pracovných povinností pre uvedeného zamestnávateľa (§ 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z dokazovania vyplynul záver, že v čase nehody bol žalovaný 2/ zamestnancom uvedeného zamestnávateľa (čo vyplynulo z evidencie žalovaného 2/ v Sociálnej poisťovni ako zamestnanca ako aj z jeho pracovnej zmluvy) ako aj skutočnosť, že k dopravnej nehode došlo pri plnení pracovných povinností zo strany žalovaného 2/ pre uvedeného zamestnávateľa podľa uzavretej pracovnej zmluvy (čo vyplynulo z výpovede žalovaného 2/ ako aj čestného vyhlásenia jeho zamestnávateľa L. P.). Žalovaný 2/ tak sám za spôsobenú škodu žalobcovi nezodpovedá podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný 2/ vo svojej obrane produkoval aj tvrdenia o vlastníctve motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, v tomto smere otázka vlastníctva motorového vozidla bola vo vzťahu k žalovanému 2/ bez právneho významu. Súd žalovaným 2/ navrhovaných svedkov nevypočul, nakoľko títo sa na pojednávanie neustanovili a súd mal dokazovaním zistené relevantné skutočnosti, ktoré považoval za potrebné preskúmať na to, aby mohol vo veci rozhodnúť. Na základe uvedeného súd žalobu žalobcu proti žalovanému 2/ ako nedôvodnú zamietol.

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný voči žalovanému 1/, priznal mu súd proti žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobca však nebol úspešný v konaní voči žalovanému 2/, keď súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietol v celom rozsahu, a preto zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v plnom rozsahu. Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej

forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 CMP).